

Ođlan ve Ođlak

Jane MEADOW

Ođlan ve Ođlak

Jane MEADOW

Charlie kırmızı bir ahır ve geniş yeşil bir tarlası olan küçük bir çiftlikte yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı, kısa dalgalı kahverengi saçları ve burnunun üzerinde çilleri vardı. Parlak bir bahar sabahı babası avluya bir oğlak getirdi. Küçük oğlağın krem ve kahverengi yamalı bir tüyü, yumuşak sarkık kulakları ve minik pirinç bir çingiraklı kırmızı bir tasma vardı.

Oğlak, Charlie'nin dizine kadar geliyordu. Koyu yuvarlak gözleri ve iki minik tomurcuk boynuzu vardı. Charlie çömelince oğlak sallanarak yanına geldi ve elini kokladı. "Merhaba, küçüğüm," dedi Charlie yumuşak bir sesle. "Sanırım sana Pip diyeceğim." Pip mutlu bir şekilde meleyiverdi ve tasmaındaki piring çingirak şingırdadı.

Charlie'nin babası gülümsedi ve elini omzuna koydu. "Bir oğlağın her gün bakıma ihtiyacı vardır," dedi. "Taze su, iyi yiyecek ve ona arkadaşlık edecek biri." Charlie yavaşça başını salladı. Pip'in sarkık kulaklarına ve kısa tüylü kuyruğuna baktı. "Bunu yapabilirim," dedi. Ve o ilk gün, Charlie'nin yeni işi başladı.

Pip ilk günden oyuncuydu. Avluda zıplamayı ve koşmayı çok severdi. Küçük toynaklarını havaya kaldırır ve tüylü bir yay gibi yanlara doğru sıçrardı. Charlie bu komik numaralara kahkahalarla gülerdi. "Sen ne şakacı bir oğlaksın!" derdi. Ama Charlie aynı zamanda Pip'in bulabildiği her şeye tırmanmayı sevdiğini de fark etti.

Charlie, genç bir keçinin tırmanıp keşfedebileceği güvenli şeylere ihtiyacı olduğunu biliyordu. Sağlam bir tahta sandık buldu ve ahırın yanına koydu. Yanına geniş, düz bir taş yerleştirdi. "İşte, Pip," dedi. "Bunları dene." Pip hemen sandığın üstüne atladı, sonra taşın üstüne çıktı ve orada gururla durdu.

Her sabah Charlie avludaki alçak bir kovaya taze su taşırdı. Küçük bir kâseyi yiyeceklerle doldurur ve çitin yanına koyardı. Pip çingırağı şingırdayarak yanına koşar ve kısa kuyruğunu mutlu mutlu sallayarak yerd. "Kahvaltın güzel mi?" diye sorardı Charlie. Pip sanki evet der gibi minik, neşeli bir meleyişle cevap verirdi.

Pip'e arkadaşlık etmek de işin bir parçasıydı. Charlie çimenlerin üzerine oturur, Pip de çevresini keşfederdi. Okuldan, havadan ve ağaçlardaki kuşlardan bahsederdi. Pip sarkık kulaklarını oynatır ve dinlerdi. Bazen oğlak biraz ot kemirir, sonra kulaklarının arkasını hafifçe kaşımaya için Charlie'ye geri koşardı.

Bir öğleden sonra Pip, çite yaslanmış uzun, sallanan bir tahtaya tırmanmaya çalıştı. Tahta devrildi ve kaydı, Pip de şaşkın bir sıçrayışla üstünden kaçtı. Charlie kırmızı spor ayakkabıları çimenlerde kayarak hızla yanına koştu. "O değil, Pip," dedi yumuşak bir sesle. "O senin için güvenli değil." Tahtayı yere yatırdı.

Böylece Charlie, Pip'e oynamak için daha iyi bir yer yaptı. İki tahta kasayı yan yana, sağlam ve dayanıklı bir şekilde üst üste koydu. Sonra üstlerine küçük bir basamak gibi geniş, düz bir taş yerleştirdi. Pip yukarı tırmandı, sonra aşağı indi, sonra tekrar yukarı çıktı, çingırağı parlak parlak şingırdadı. "Başardın!" diye sevindi Charlie ve Pip gururlu, mutlu bir meleyişle karşılık verdi.

Charlie, Pip'e bakmanın her gün ilgi göstermek demek olduğunu öğrendi. Bir sabahı atlayamaz ya da bir akşamı unutamazdı. Su, yiyecek, oynamak için güvenli bir yer ve arkadaşlık da. Bazı günler yorgun hissederdi ama Pip her zaman onu karşılamaya koşardı. Küçük oğlağın mutlu şingirtisi her işi daha hafif ve daha eğlenceli hissettirirdi.

Haftalar geçtikçe Charlie, Pip'in büyüyüp güçlendiğini izledi. Oğlak artık bacaklarının üzerinde o kadar da sallanmıyordu. Zıplayışları yükseldi ve minik boynuzları büyümeye başladı. "Çok büyüyorsun!" dedi Charlie bir sabah. Pip hiç sallanmadan sandıktan düz taş atladı.

Rüzgârlı bir gün bir kapı açıldı ve Pip içinden uzun otların arasına fırladı. Charlie'nin kalbi hızla çarptı ama sakin kaldı ve yumuşak bir sesle seslendi. "Pip! Geri dön, küçük dostum!" Pip başını çevirdi, kulakları sarktı ve çingirak şingırdadı. Charlie bir avuç taze yiyecek uzattı ve Pip hemen ona geri koştu.

Charlie Pip'i kucağına aldı ve sınıksız sarıldı. "Beni endişelendirdin," dedi titrek bir gülüşle. Sonra kapıyı bir daha açılmayacak şekilde tamir etti. Pip yumuşak burnuyla yanağını dürttü, sanki hem özür hem de teşekkür eder gibiydi. Oğlan ve oğlak öğleden sonranın geri kalanında birbirlerinden ayrılmadılar.

Kısa süre sonra Pip, Charlie'nin dizlerinden daha büyüktü ve oyun dolu enerjiyle doluydu. Hâlâ zıplamayı ve koşmayı seviyordu ama artık sandıktan taş, taştan kutuya tek bir mutlu sıçrayışla atlayabiliyordu. Charlie her komik numaraya gülerdi. "Sandığa bile tırmanamadığın zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu. Pip gururlu, cınlayan bir meleyişle cevap verdi.

Bir akşam Charlie'nin babası verandadan izliyordu. "O oğlağa çok iyi baktın," dedi. "Bu zaman ve her gün ilgi ister." Charlie, güvenli kasaların yanında ot kemiren Pip'e baktı. Çilleri geniş, sıcak bir gülümsemeye yayıldı. "Pip'e bakmak beni mutlu ediyor," dedi. "Sorumlu olmak eğlenceli."

Pip yanına koştı ve başını Charlie'nin koluna dayadı, küçük çingirak usulca şingırdadı. Charlie artık önemli bir şeyi anlamıştı. Küçük bir hayvan, biri her gün onun için ortaya çıktığı için büyür ve güçlenir. Su, yiyecek, güvenli tırmanma ve arkadaşlık: tekrar tekrar verilen küçük davranışlar. Ve bir başka canlıya bakmak kalbini sevinçle doldurabilir.